

Paskapuhetta – nimensä veroinen teos

Jouni Hynynen uusi teos kantaa nimeä "Paskapuhetta" ja sitä se tosiaan onkin. Hynynen on perisuomalainen Karjalan kasvatti, joka ei sanaista arkkuaan säästele. Ja kun miehen mieltä painaa riittävän moni asia, lopputuloksena on 151 sivua räväkän suoraa analysointia ja arvostelua Suomen politiikasta, miehistä ja naisista, sosiaalisesta kanssakäymisestä ja viihdeteollisuudesta.

Mukaan mahtuu myös elämänohjeita, fantasioita Jutta Urpilaisesta ja liuta kiro sanoja. Toisin sanoen kirja on kannesta kanteen viihdyttävän suorapuheista ja räikeää tekstiä, jossa edetään tauotta täysillä eteenpäin. Mutta kyllä Hynynen osaa todella kirjoittaaakin, ja plussaa tulee myös hyvistä kannanotoista ja huomioista, jotka on vain puettu humoristiseen asuun.

Vain elämää -ohjelman tuotantoyhtiö väittää tekevänsä "iloista laatuviihdettä". Tuossa väitteessä ei mene kuin kolme asiaa pieleen. "Iloinen", "laatu" ja "viihde". Jos televisiosta haluaa nähdä todellista suomalaista viihdettä, kannattaa satsata Tuuri-ohjelmaan tai esimerkiksi eduskunta- tai presidenttivaalien valvojaisiin. Niistä voi nimittäin bongata sellaisen sketsihahmogallerian, että voi nauraa vedet silmissä.

Kirjaa lukiessa on hyvä pitää mielessä, että täysin tosissaan ei kannata kaikkea ottaa, sillä rivopuheinen Hynynen on kuitenkin loppujen lopuksi rääväsuinen huumorimies. Kaiken varalta hän on silti liittännyt mukaan oman sähköpostiosoitteensa, mihin hän kehottaa mielensä pahottaneita lukijoita laittamaan vihaisen palautteen. Minkäänlaista juonta tai yhteneväistä aihetta teoksessa ei

siis ole, vaan paskaa puhumalla edetään kylmästi alusta loppuun saakka. Aiheet on suunnattu ehkä enemmän mieslukijoille ja tietenkin Kotiteollisuus-faneille, mutta muutamassa kohdassa huumori menee hiukan liian mauttomaksi tai tylsän junttimaiseksi. Onneksi kakkavitsejä ei ole kuitenkaan viljelty liikaa ja jutun taso pysyy kaiken kaikkiaan hauskan puolella. Tietynlaista rohkeutta kirjan kirjoittamiseen on varmasti vaadittu, sillä vihapostista Hynysen sähköposti on mitä luultavammin täyttynyt julkaisupäivämäärän jälkeen, koska karkeita analyysejä ja suoraa haukkumista ovat opuksen sivut pullollaan. Tai ehkä kyseessä on vain silkka välinpitämättömyys. Joka tapauksessa on hyvä taas osata ottaa asiat huumorilla, eikä turhan tosissaan.

Kaiken kaikkiaan kirja oli hauskaa luettevaa, mikä luultavasti kertoo jotain omastakin huumoritasosta. Nimestään huolimatta kirjassa on myös asiallisiakin näkemyksiä ja analyysejä. Ja kyllähän suomalaisen luontoon kuuluu valitusten kuuntelusta saatu nautinto. Kirjaa voisi jättää suosittelematta kukkahattutädeille, mutta muiden käteen helppolukuinen teos saattaa istua oikein mukavasti.

Kaikki on siis päin persettä. Sinä katsot ikkunasta pimeään yöhön, omaan kuvaasi, joka heijastuu ikkunasta. Ja yhtäkkiä tajuat, että olet peilikuvasi, tietokoneen, telkkarin ja puhelimen kanssa ihan vitun yksin. Ja se johtuu siitä, ettet ole muistanut, kerennyt tai jaksanut pysähtyä ja ajatella. Olet ottanut kaiken vastaan mukisematta. Tää oli tässä. Mie lähen nyt kaljalle. Kaikki uuniin! Paitsi Eppu Normaali.